

Η ΦΑΤΝΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ

Για άλλη μια φορά ο χρόνος με έφερε κοντά σε γεγονός εκκλησιαστικό τόσο ιδιαίτερο, όσο και σωτήριο. Ο τροχός του χρόνου, που απλόχερα πλέον μου χάρισε η Πρόνοια του Θεού, κυλά και σχεδόν όλοι αναπολούμε τα καλά του περασμένου χρόνου, ενώ μαζευόμαστε σε μια οικογενειακή συγκέντρωση. Δεν ξεχνώ την ημέρα της Γεννήσεως του Χριστού μου όταν πρόκειται να στολιστώ και να κάνω δωράκια σε διάφορους γνωστούς και συγγενείς -διότι αυτό μέχρι τώρα έμαθα- τις γιορτινές ημέρες που διαφοροποιούν την καθημερινότητα δίνοντας πρόχειρο και πρόσκαιρο αλάτι στην ζωή μου. Αγνώω όμως ηθελημένα ή αθέλητα την βασιική έλλειψη του έντονου εκκλησιαστικού μηνύματος της ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου. Δεν αρκεί απλά να τηρήσω κατά γράμμα όλες τις παραδόσεις των προγόνων μου για τα Χριστούγεννα δίχως να μου μείνει το κατακάθι της χαράς και της ανανεώσεως που μου προσέφερε και προσφέρει η Γέννηση του Χριστού μας.

Αυτή η ημέρα πρέπει να μου θυμίζει ότι γεννήθηκε ο Θεός μου για μένα και εγώ τον προδίδω καθημερινά. Ότι ο γίγαντας έγινε κουνούπι για να το σώσει και το κουνούπι τον πλήγωσε. Ότι η αγάπη Του είναι τόσο Μεγάλη που ακόμα και σε μένα τον μικρό και τελευταίο θα μου χαμογελάσει, δίχως να έχει συμφέρον, δίχως κάποιος να του το επιβάλλει, απλά επειδή με έφτιαξε και μ' αγαπά. Ότι κατεβαίνει ο Πατέρας μου να με αγκαλιάσει και να με σώσει, ενώ εγώ μονίμως προτιμώ να Τον αποφεύγω με διάφορες μικρές και παιδικές δικαιολογίες. Με αυτή την προοπτική και αυτά τα Χριστούγεννα θα περάσουν ανώνυμα, τυπικά και χωρίς ωφέλεια. Θα προστεθούν ακόμα μερικές εμπειρίες και μετά θα επιστρέψω στην ρουτίνα που τόσο με καταπονεί.

Η βιβλική γραφή των Χριστουγέννων έχει πολύ ωραίες ιδέες για την ζωή μου. Ας πάρω για παράδειγμα την «Φυγή από την Αίγυπτο». Μέχρι τώρα ήμουν ήρεμος και επαναπαυμένος σε κάποια δεδομένα που όμως πλέον άλλαξαν και δεν είναι ωφέλιμα για μένα. Πρέπει να πάρω την απόφαση να αλλάξω τα πάντα! Να μαζέψω ότι πολύτιμο έχω -την οικογένεια μου, τις αξίες μου- και να συνεχίσω. Να αλλάξω τόπο, στέγη, ακόμα και ζωή. Να μην μουχλιάσω κάπου που δεν ωφελούμαι και απλά συμβιβάζομαι. Να ψάξω να βρω την εκκλησία της καρδιάς, όπως λέει ο Άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης. Να περιποιηθώ την *φάτνη της καρδιάς μου*. Μέσα μου ζει ο Θεός αρκεί να του επιτρέψω να με αλλοιώσει και να με κυριεύσει σύμφωνα με την δική μου ελεύθερη βούληση.

Ας μην απέχω και αυτά τα Χριστούγεννα απο την Θεία Κοινωνία, διότι έχω ανάγκη την Θεία Του βοήθεια. Ας επιτρέψω λοιπόν για πρώτη φορά συνειδητά στον μικρό Χριστούλη να φωλιάσει στην δική μου γωνίτσα.

Αυτό το μεγάλο σχολείο που λέγεται η ζωή του Χριστού δεν απέχει πολύ από εμένα, αλλά είναι δίπλα μου, έτσι ώστε να με διδάξει και να με νουθετήσει για μια ζωή που δεν έχω ξαναζήσει, για μια ζωή στην οποία θέλω συνοδοιπόρο και αυτός πρώτος και διαθέσιμος είναι ο Χριστός.

Καλά Χριστούγεννα.

Διάκονος Ευγένιος Καλαφάτης